

سخنان عباس امیر انتظام...

نوشتم و این رابه سوئد بردم و در کشوی میز خود گذاشتم برای موقعی که اگر فرصتی برای نوشتن تاریخ یا شرح وقایع آن سال ها بود من این خاطرات از ذهنم نرفته باشد. شب ۱۳ آبان که به سفارت ماریختند و سفارت ایران را در استکهلم اشغال کردند من قبلش به ایران آمده بودم و در ایران بودم (دستگیر شده بودم) این نوشته ها بدستش آمد و بنابر این این مسئله را مطرح کردند که شما می خواستید چنین کاری را با نظام بکنید، که البته من چنین قصدی نداشتم، ولی فکر می کنم که تهیه آن لایحه جزو افتخارات زندگی من و همه مردم شرافتمند ایران است که در آینده قضاوت کنند چه اتفاقی افتاد. آنچه را که من ۲۵ سال قبل با وجود اینکه ۲۵ سال از حال جوانتر بودم و جوانترین فرد کابینه بودم به ذهنم رسید امروز با کمال تأسف همه شما لمس می کنید که این حقایق به وقوع پیوسته.

وی در ادامه ضمن بر خلاف حق خواندن کلیه اتهامات خود اشاره داشت که سال ۱۳۷۴ روزنامه کیهان هوایی به مدیریت آقای عباس سلیمی نامه ای نوشت که در آنجا گفت که عباس امیر انتظام تقاضای بخشش کرده است. من نامه ای بسیار سنگین نوشتم که آن نامه جزو مدارک کمیسیون اصل نود هم هست. من در آنجا نوشتم که آقای عباس سلیمی همین عضو وزارت اطلاعات و مسئول روزنامه ی کیهان هوایی! اگر کسی قرار بود تقاضای عفو بکند در همان سال های اول می کرد نه بعد از چهارده پانزده سال. بنابراین، من تقاضای عفو نکرده ام و اجازه نمی دهم هیچ شخصیت حقوقی و حقیقی من را مورد عفو قرار بدهد. بلکه این منم که باید افعال افرادی که کارخلاف و برخلاف حق و منافع ملت ایران کردند بیخشم، که هرگز نخواهم بخشید و آنها را در دادگاه جنایتکاران تاریخ به محاکمه خواهم کشید.

من امیدوارم زنده باشم و بتوانم مطالبم رابه اطلاع شما و همه ی مردم ایران برسانم. دولت موقت و من، مظهر شرف این مملکت بودیم و هستیم. ممکن است ما متهم به بی سوادی و عدم کفایت برای اداره کشور شویم، که آن هم درست نیست، ولی کسی نمی تواند مارا بی شرفی و وطن فروشی و خیانت و جاسوسی متهم بکند و امروز هزار ها کتاب هست. مرحوم سفری وکیل من یک کتابچه ای درست کردند که خدمت خانم حقیقت جو و آقای دادفر در کمیسیون اصل نود فرستادند و به من گفتند که آنجا دست به دست گشته و من خود آقای انصاری راد را دیدم و ایشان نهایت محبت را کردند.

وی در پایان در حالیکه به شدت تحت تأثیر ابراز عواطف و هیجان از سوی جوانان دانشجویی که سنشان به سن زندان امیر انتظام هم نمی رسیده به سخنی با بغضی در گلو آنان را آینده سازان و صاحبان آینده ایران خطاب کرد و ادامه داد: در آینده نزدیک کل منطقه خاورمیانه در بحران دگر گونیهایی قرار خواهد گرفت همان کسانی که کلاه بزرگی در صد سال گذشته بر سر ملت ما گذاشتند باز هم برای ما نقشه ای کشیده اند. توجه کنید و کتابها را بخوانید و به کسانی که اعتماد دارید توجه داشته باشید و حرف ها، نامه ها و مدارکشان را بشنوید و ببینید که دو مرتبه خدای ناکرده در چاه نیفتید.

نظام مالیاتی کشور باید بر هدفهای ملی منطبق شود

در کشور ما به ساختار نظام مالیاتی به نحو علمی توجه نشده و بیشتر اصلاحات انجام شده در محدوده افزایش یا کاهش نرخها بوده است.

دکتر علی رشیدی، اقتصاددان و عضو شورای مرکزی جبهه ملی ایران و عضو منتخب هیات نمایندگان اتاق بازرگانی، با بیان این مطلب به خبرنگار بانک و بیمه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) گفت: سهم مالیاتها در تولید ناخالص ملی ایران حدود پنج درصد و در کل درآمد دولت بین ۲۵ تا ۳۰ درصد است که ۷۵ درصد درآمد دولت از منابع مختلفی اعم از درآمد نفت، استقراض، فروش اوراق مشارکت و اوراق قرضه ارزی تامین شده یا از حساب ذخیره ارزی برداشت خواهد شد.

وی به میزان مالیاتها در بودجه سال ۸۲ اشاره کرد و گفت: در سال ۸۲، ۶۱ هزار میلیارد ریال وصول مالیاتی پیش بینی می شود که با در نظر گرفتن آن به کل درآمد دولت بودجه کشور حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد خواهد بود.

وی افزود: از مجموع ۱۷ هزار و ۷۰۰ میلیارد ریال مالیات بر شرکتهای هشت هزار و ۷۰۰ میلیارد ریال مربوط به شرکتهای دولتی و ۹ هزار میلیارد ریال متعلق به شرکتهای غیردولتی است، مالیات بر درآمد مربوط به مردم، شامل مالیات بر مشاغل، حقوق و مستقالات، ۹ هزار و ۳۰۰ میلیارد ریال، مالیات بر ثروت سه هزار و ۱۹۰ میلیارد ریال، مالیات بر کالاها و خدمات دولتی هفت هزار و ۴۲۵ میلیارد ریال و مالیات بر واردات را ۲۳ هزار و ۸۱۰ میلیارد ریال تشکیل می دهد.

وی متکی بودن ساختار بودجه به درآمدهای نفتی، وجود اشکالات زیاد در بخش خصوصی، عوامل تاریخی و مشروعیت حکومت و اعمال نفوذ صاحبان قدرت در فرار از پرداخت مالیاتها را از جمله عوامل موثر در پایین بودن سهم مالیات در بودجه کشور ذکر کرد.

دکتر رشیدی فرار مالیات را به نوع حکومت کشور مرتبط دانست و تصریح کرد: در شوریهایی که نظام آنها انتخاباتی و دموکراتیک است، دولت در مقابل مردم مسول است؛ زیرا نمایندگان مجلس وظیفه دولت را تعیین کرده و مردم هم موظف به پرداخت مخارج دولت هستند، اما در نظامهای حکومتی متمرکز، دولت خود را در قبال مردم موظف نمی داند و مردم نیز تا جایی که ممکن است از پرداخت مالیات خودداری می کنند. همانگونه که دولت در زمان رونق اقتصادی مالیات بیشتری از مردم می گیرد، باید در زمان رکود اقتصادی نیز بتواند درآمد کمتری وصول کند تا پول بیشتری در دست مردم باقی بماند.

وی درباره بهینه سازی سیستم مالیاتی کشور اظهار داشت: با وجود درآمدهای نفتی، ۷۰ درصد مخارج دولت به طور خودکار تامین می شده و دولت به فکر ایجاد یک نظام سالم مالیاتی نبوده است؛ بنابراین، برای تحقق این مساله نظام مالیاتی در کشور نیازمند قوانین و تخصصهای جدید و فلسفه مدیریت اقتصادی است.

شرایط موجود فرصتی برای مانور دیپلماتیک ایران در راستای گسترش روابط با کشورهای منطقه و کشورهای اروپایی است

دکتر داوود هرمیداس باوند، عضو شورای مرکزی جبهه ملی ایران در گفت و گو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) گفت: "آمریکا پس از حادثه ۱۱ سپتامبر با انتقاداتی به خصوص از سوی شوریهایی که در زمره دوستانش بودند روبرو شد، به گونه ای که دوستان آمریکا و افکار عمومی نیز به ضدیت با آمریکا پرداختند."

وی با اشاره به حادثه ۱۱ سپتامبر، اعلام مبارزه با تروریسم از سوی آمریکا و حمایت های جهانی از آمریکا در این زمینه، یاد آور شد: "بعد از مساله القاعده و مبارزه با تروریسم، آمریکا مساله حمله به عراق را مطرح کرد؛ در این مقطع تصمیم آمریکا با حمایت هایی که نتیجه ی رویداد ۱۱ سپتامبر بود؛ همراه شد، اما به تدریج با همکاری عراق با بازرسان و تمکین به قطعنامه های سازمان ملل و برخورد دوگانه ی آمریکا در موضوع مبارزه با تروریسم بین المللی موجب کاهش این حمایت ها شد."

وی با تأکید بر این که با گذشت زمان نسبت به مشروعیت اقدام نظامی احتمالی آمریکا علیه عراق، تردیدهایی ایجاد شده، تصریح کرد: "مخالفان آمریکا معتقدند حصول مقاصد مورد نظر آمریکا در خصوص خلع سلاح عراق و از بین بردن سلاح های کشتار جمعی و تاسیسات آنها از طریق غیر نظامی نیز عملی است و قطعنامه ۱۴۴۱ از تجلیات این خواست بود و هنوز هم معتقدند از طریق غیر نظامی امکان رسیدن به مقصودشان وجود دارد."

وی ابراز عقیده کرد: "آمریکا در وضع خاصی قرار گرفته که مساله حیثیت ملی اش در گرو چگونگی برخورد با رژیم عراق است و عقب نشینی از آن شکستی بزرگ برای او و پیروزی سیاسی برای رژیم صدام حسین و موفقیت دیپلماتیک برای برخی از کشورها مانند فرانسه و آلمان یا روسیه و چین است."

این استاد دانشگاه با بیان این که جامعه بین المللی خواستار نظم متفاوتی است، گفت: جامعه بین المللی بر آن است که هر گونه اقدامی از طریق شورای امنیت سازمان ملل متحد باشد و کشورها بصورت یک جانبه نقش تنظیم کننده صلح و امنیت جهانی را نداشته باشند؛ بلکه از طریق مشورت جمعی تصمیم گیری ها و اقدامات صورت گیرد."

وی با تأکید بر این که کشورهای اروپایی و منطقه اولین باری است که موضع قاطع و جدی تری در مقابل آمریکا اتخاذ کرده اند، تصریح کرد: "سابقا از لحاظ امنیتی آنها وابسته به همدیگر و زیرشاخه نظامی ناتو بودند. رویدادهای اخیر سبب شد که اروپاییان موضع گیری متفاوتی را در مقابل خواست آمریکا در پیش گیرند تا بین کشورهای عمده اروپا با آمریکا از یک سو و نوعی شکاف در درون ناتو از سوی دیگر پدیدار شد."

وی افزود: "نظام بین المللی با اقدامات یک جانبه قدرتهای بزرگ موافق نیست و مایل است که نظام بین المللی بر اساس ضوابط و از طریق نهادهای مشروع صورت گیرد."

او در پایان شرایط موجود فعلی را فرصتی برای مانور دیپلماتیک ایران برای گسترش روابط با کشورهای منطقه و کشورهای اروپایی عنوان کرد